

۲۰۱۴/۰۹/۱۸

د. ص. سعید افغانی

نکاتی چندی در مورد ریفراندم سکاٹلند

کشور سکاٹلند جزء اتحاد کشور بریتانیای کبیر است که یک بر سه قسمت (1/3) کشور « برتانیه کبیر و ایرلند » و ایرلند را تشکیل میدهد. ایرلند کشور مستقل است که صرف قسمت شمالی و کوچک آن جزء بریتانیای کبیر میباشد. ایرلندی ها با وجود اینکه بخش شمالی کشور خویش را مردم متفاوت می دانند، نیز تلاش احیای کشور واحد مستقل ایرلند را دارند اما این مطالبه چندان قوی نیست.

در سال ۱۶۰۳ م " ملکه الیزابت " اول پادشاه انگلند وفات شد. وی ورثه مرد که جانشین اش میشد نداشت. "جیمس چارم" پسر کاکای "الیزابت اول" که پادشاه سکاٹلند بود برای اولین بار به حیث اولین پادشاه انگلند و سکاٹلند انتخاب شد.

«برتانیه کبیر» کشوری است دارای نظام شاهی که در سال ۱۷۰۷م رسماً اعلام موجودیت کرد. این کشور متشکل از چار کشور مستقل قبلی یعنی انگلند، ایرلند شمالی، سکاٹلند و ویلس تشکیل گردیده است. به این معنی که انگلند به سه کشور دیگر غالب شد و کشور برتانیه کبیر را تشکیل داده اند. مبارزات مردم این کشور های مستقل در طول تاریخ به انواع مختلف گاهی قوی و گاهی هم ضعیف برای استقلال کشور شان، ادامه داشته است.

برتانیه کبیر امروزی یکی از متحدین بزرگ سیاسی و نظامی و نظامی امریکا در جهان است که شاهد و شریک تصمیم گیری ها و کار های بزرگ مشترک این کشور با جهان و خاصاً با ایالات متحده امریکا است و در سطح جهانی از اعتبار خاص برخوردار است. تدویر جلسه کشور های ناتو در یک فضای کاملاً جدید نیز در شهر نیویورک - ویلز کشور انگلستان چندی قبل دایر گردید. پایتخت کشور "ویلز" "ادنبره" است. درین کانفرانس ناتو چنانچه میدانیم در رابطه به افغانستان و مسایل دیگر مهم جهانی و به نحوی کار در جنگ سرد جدید با روسیه و روش های جدید مبارزه جهانی علیه تروریسم و بخش مطالب مهم کار مشترک، در آن تصامیم بس مهم و ارزشمند اتخاذ گردید.

پارلمان برتانیه کبیر به تعداد ۶۴۰ نماینده دارد که به تعداد ۵۹ تن آن از سکاٹلند می باشند. در برتانیه کبیر سه حزب سیاسی مهم وجود دارد که در حال حاضر حکومت را دو حزب یعنی لیبرال دیموکرات (به رهبری آقای "نگ لک") و حزب محافظه کار (به رهبری آقای "دیوید کمرون" - صدراعظم فعلی انگلستان) تشکیل داده اند. در اپوزیسیون حزب لیبر (حزب کار) قرار دارد. این حزب اپوزیسیون و این مقام توسط کدام فرمان و کدام توافق احزاب سیاسی به حزب لیبر داده نشده بلکه در نتیجه قوت واقعی سیاسی این حزب در پارلمان است و در تفاوت از کشور ما افغانستان این حزب کدام ضرورت به اعتراف رسمی اپوزیسیون بودن آن ندارد. برای تشکیل حکومت در انگلستان ضرورت به داشتن ۵۱ فیصد از اعضای پارلمان است. به تشکیل حکومت از طرف پادشاه (ملکه) انگلستان رئیس شورای وزیران یعنی صدراعظم کشور رئیس همان حزب موظف میشود که در پارلمان بتواند ۵۱ فیصد طرفدار داشته باشد.

عملاً بعد از بدست آوردن رأی اعتماد چنین حکومت با داشتن اکثریت در پارلمان توانایی عملی کردن برنامه های خویش را در کشور دارد. چیزیکه در سیستم سیاسی و ساختار دولتی امریکا مشکل ایجاد میکند. به این که رئیس جمهور از طرف ملت مستقیم انتخاب میشود و رئیس جمهور در رأس دولت و از جمله در رأس حکومت قرار دارد. در انگلستان مانند بیشترین از کشور های دیموکراتیک تصامیم حکومت باید از طرف پارلمان کشور به تصویب برسد.

در کشورهایی که حکومت اکثریت را در پارلمان ندارد برای عملی کردن برنامه های خویش با مشکل و مانع پارلمان مواجه شده میتواند چنانچه این کار در امریکا و افغانستان در چند سال گذشته صورت گرفته. به این ترتیب دیده میشود که برنامه های بزرگ آقای باراک اوباما در پارلمان کشور امریکا با موانع برمیخورند و کار به صورت درست در مجرای خویش قرار نه گرفته و رئیس دولتی که در عین حال و رئیس حکومت باید در موارد

دست به کار های دیگر میزند که پارلمان را بی اعتبار ساخته و یا پارلمان را به نحوی دور میزند. این وضع برای ملت سالاری به نحوی خوب نبوده و آنرا مشکل سیستمی در ساختار حکومت و دولت داری میدانم. و اما واپس به سیستم دولنداری در انگلستان که صدراعظم کشور رئیس حزب است که در پارلمان اکثریت دارد.

به همین علت هم درین صورت حزب محافظه کار (به رهبری "دیوید کمرون") که در پارلمان بیشتر از ۳۰۰ عضو دارد اما برای تشکیل حکومت اعضای آن به (۳۲۶) وکیل نمی رسد مجبور است که با حزب لیبرال دیموکرات که بیشتر از ۵۵ تن عضو در پارلمان دارد ائتلاف کند. تعداد اعضای پارلمان حزب لیبر – حزب کار (به رهبری "اد ملین") چیزی بیشتر از ۲۵۰ عضو در پارلمان میرسد. اگر لیبرال دیموکرات ها با حزب لیبر – حزب کار، که از لحاظ برنامه نزدیک اند، یکجا میشدند و ائتلاف تشکیل میدادند، فیصد ۵۰+۱ یعنی ۳۲۶ تن را از مجموع ۶۴۰ تن مجموع پارلمان انگلستان که برای تشکیل حکومت ضرورت است، تکمیل کرده نمی توانستند.

لذا یا باید انتخابات پارلمانی دو سال قبل از نو صورت میگرفت و یا باید لیبرال دیموکرات ها به رهبری آقای "نگ لگ" و کنزرواتیف ها به رهبری آقای "دیوید کمرون" ائتلاف میکردند تا چار سال بر انگلستان حکومت کنند. که همین اخیر شد و اینک بیشتر از دو سال است لیبرال دیموکرات (به رهبری "اد ملین") و کنزرواتیف ها به رهبری آقای "دیوید کمرون" بر انگلستان حکومت دارند.

رهبر حکومت انگلستان آقای "دیوید کمرون" برای مطالبه سکاتلند مبنی بر استقلال اش دو سال قبل جواب مثبت داد که باید در رفراندوم مردم سکاتلند این مسأله تصمیم گرفته شود.

اینک پنجشنبه ۱۸/۰۹/۲۰۱۴ همان روز موعود است که مردم سکاتلند بعد از بیشتر از ۳۰۰ سال در مورد سرنوشت خویش خود تصمیم میگیرند که یکجا با برتانیة کبیر میخوانند در اتحاد ادامه دهند و یا به صورت مستقل حکومت و کشور مستقل خویش را تشکیل میدهند.

مردم سکاتلند امروز الی ساعت ده شب تصمیم خویش را خواهند گرفت که در داخل انگلستان باقی میمانند و یا از این اتحاد خارج می شوند.

سیاست مداران ارشد و مهم کشور انگلستان از جمله صدراعظم این کشور آقای "دیوید کمرون" خطاب به مردم و رهبری سکاتلند گفت که اگر در اتحاد بریتانیا کبیر باقی بمانند برای شان اختیار بیشتر محلی و امکانات مالی بیشتر داده خواهد شد. اگر به جدایی تصمیم بگیرند حق نه خواهند داشت پوند انگلیسی را مانند پول استفاده کنند، از پاسپورت انگلیسی نیز حق استفاده نه خواهند داشت، و جامعه اروپا برای اسکاتلند گفته که پروسه پیوستن سکاتلند به اتحادیه اروپا در صورت جدا شدن از انگلستان تقریباً ده سال دوام خواهد کرد.

سکاتلند امروزی در پارلمان انگلستان ۵۹ وکیل دارد. سکاتلند در پارلمان محلی به تعداد ۱۲۹ وکیل و نماینده دارد. از جمله ۵۹ وکیل در پارلمان مرکزی – یعنی پارلمان انگلستان اکثریت شان از حزب لیبر یعنی حزب کار به رهبری "اد ملین" اند که فعلاً در اپوزیسیون آقای "دیوید کمرون" قرار دارند و احتمال قوی دارد که در انتخابات دو سال بعد رهبر کشور انگلستان را جانب ادملین یعنی حزب کار – حزب لیبر شود. اگر سکاتلند مستقل شود در سطح سرتاسری حزب لیبر بخاطر تاوان خواهد کرد که تعداد وکلای پارلمان مرکزی مربوط حزب خویش را که از سکاتلند اند از دست داده و ازین ناحیه حزب کنزرواتیف به رهبری "دیوید کمرون" مفاد میکند.

از جمله ۱۲۹ وکیل پارلمان محلی سکاتلند به تعداد ۶۵ تن آن مربوط به حزب استقلال طلب سکاتلند (SNP) به رهبری الکس سامند اند، ۳۷ تن از وکلای پارلمان محلی سکاتلند مربوط حزب لیبر – حزب کار انگلستان اند به رهبری آقای "اد ملین"، و ۱۵ تن از وکلای پارلمان محلی مربوط حزب کنزرواتیف انگلستان به رهبری آقای "دیوید کمرون" صدراعظم فعلی انگلستان اند.

همین حالا (ساعت هشت بعد از ظهر ۱۸/۰۹/۲۰۱۴) دیده میشود که در انتخابات جاری بشتر از ۸۰ فیصد مردم دارای حق رأی اشتراک کرده اند.

تصور و محاسبات چنین است که رأی (بلی) در انگلستان ماندن و یا (نه) از انگلستان خارج شدن بس نزدیک است. پیشبینی میشود که اکثریت مردم عادی خواهان استقلال کامل اند. اما باز هم بسیاری از مسایل است که نتیجه مقدماتی را همین امشب تا ساعت ۱۰ بعد از ظهر روشن خواهد کرد و نتیجه نهایی طرف های صبح روز جمعه (۱۹/۰۹/۲۰۱۴) به وقت انگلستان روشن خواهد شد.

د پانوی شمیره: له ۲ تر ۳

افغان جرمن آنالین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

اگر مردم سکاتلند تصمیم به استقلال کامل بگیرند این پروسه دهها و صدها جزییات دارد که با انگلستان روشن ساخته شود و این پروسه استقلال کامل تا ۲۰۱۷ تکمیل خواهد شد.

اگر سکاتلند در چوکات انگلستان باقی بماند مردم به وعده های داده شده از جانب دولت آقای "دیوید کمرون" (صدر اعظم انگلستان و رئیس حزب محافظه کار) مبنی به صلاحیت ها و وعده های بیشتر مالی منتظر خواهند ماند که چه ابعاد را در بر می گیرد.

سکاتلند در شمال معادن طلا، گاز و تیل دارد و ضد سلاح اتمی و اشتراک در جنگ های خارجی از جمله عراق و سوریه نمی باشد. مردم آن صلحجو، خیر خواه و برای همزیستی با کلتور های مختلف جهان درک و فهم بیشتر دارند. به هر صورت امروز (۱۸/۰۹/۲۰۱۴) روز تاریخی مردم سکاتلند است که در مورد سرنوشت خویش تصمیم بگیرند.

هموطنان گرامی این بود مطالبی چند که به بسیار سرعت بدون دید دوباره خدمت شما تقدیم شد. این نوشته به تاریخ ۱۸/۰۹/۲۰۱۴ ساعت ۲۰:۲۸ وقت لندن تهیه شد. نتیجه مقدماتی رفراندوم ۲ ساعت بعد یعنی ساعت ده شب به وقت لندن روشن خواهد شد. نتیجه نهایی رفراندوم فردا صبح روشن خواهد گردید که در آن وقت خدمت شما پیشکش خواهد شد.

مطابق وعده سپرده شده بحث خویش را ذیلاً تکمیل میکنم:
درین رفراندوم سکاتلند که ۹۱٪ مردم اشتراک کرده بود در نتیجه حساب امروز صبح ساعت شش و پنج دقیقه قبل از ظهر (۱۹/۰۹/۲۰۱۴) به تعداد ۵۵٪ مردم سکاتلند تصمیم باقی ماندن در بریتانیای کبیر را گرفتند و ۴۵٪ مردم برای جدایی از انگلستان رأی دادند. این در حالی است که ۱۹۱ هزار رأی مردم تاحال حساب نه شده.

با آنهم برای باقی ماندن در انگلستان یعنی برای رأی (بلی) و برای خارج شدن از اتحاد انگلستان یعنی برای (نه) ۱۰ فیصد تفاوت وجود دارد که به این ترتیب مردم سکاتلند تصمیم خود را به اکثریت آراء گرفتند و **سکاتلند جزء انگلستان باقی ماند.**

با این اعلام باقی ماندن سکاتلند در اتحاد انگلستان بازار های سهام و تجارت واپس استقرار یافت و قوت گرفت. مردم منتظر این اند که حکومت آقای "دیوید کمرون" چه چیز های جدید از مساعدت های مادی به سکاتلند وعده داده و چگونه عملی خواهد شد و کدام بخش از صلاحیت های پارلمان محلی سکاتلند وسعت پیدا خواهد کرد؟
آقای الکس سایموند رهبر حزبیکه در رهبری جدای سکاتلند قرار داشت یکی از شخصیت های اولی بود که ازین انتخاب ملت خویش استقبال کرد و برای زندگی مشترک در بریتانیای کبیر برای ملت خویش موفقیت های بیشتر استدعا کرد. به انتخاب اکثریت ملت خویش ارج گذاشت و با کار مشترک تلاش های مشترک وعده خدمت به مردم را اعلام کرد.
به این ترتیب جریان یک خواست سه صد ساله مردم به این ترتیب به اوج خویش رسید.

پایان ساعت هفت صبح ۱۹/۰۹/۲۰۱۴

د پانوی شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوئې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ